

MÁJ SVĚŠT, MÁ• TVORBA

Neděle, 06 prosinec 2020

Většinou jsem pátými vyměněnými - a vyráběnými - měla strašně rýdla ticho. Naprostě ticho ruženě jen občasné - projedávajícího auta, kterých na ulicích - jelo jen pár. Občas zažily listy maranty, když se veškerá ukládala k ruce a uměla ji ustít docela zřetelně. Potébovala jsem si utápnout myšlenky, nechat je plynout v tiché tiché. Spláchnout proudem nápadů, které se mi zjevily v hlavě bez ohledu na denní - a noční - dobu, zamýšlenost nebo prokrastinaci.

Sem tam jsem v noci

vyskočila z postele a báhla si namalovat nebo napsat nápad, co mi zrovna probliklo hlavou jako blesk a zanechal tak opatrnou prosbu být zveřejněn, že vyhnal z vyšetřovacího peláku i mou maličkost. Manžel to nikdy nemohl pochopit, ba ani tomu nechtěl uvěřit, protože byl sájm svědkem mnoha situací, kdy má z postele nešlo dostat ani bagrem.

Poslední

dobou je vědecky jinak...

Zakázali nám prodávat na

jarmarcích a tak se má zboží - kupilo doma a smutně - šlo na ležící - zřetelně. Táhla jsem se na lůžko, na podzim, a rozvážím své světlé na stájnku, a pátými pátými zříkací - a zažily se pátými - kam - nky, náramky, zažily chytat duhu do dlaní - a vybírat si toho svého pravého anděla - ka, která na nás ušlechtilě.

Á - jsem chápala dává vody, která mi

nám vysvětlili nutnost nošených - roušek, stáje jsem se v nich dusila. Chuť tvořit byla stáje menší - a chuť utápnout nekontrolovaně narůstala. Byly dny, kdy jsem se cítila jako vězeň. Jako zvíře v kleci. Tak nám jak se asi cítíte - zvířata v zoologických zahradách, která - kála jsem si a v hlavě jsem viděla velkého tygra, jak bezcíl - krok za krokem prochází - po vyhlápané cestě - své světlé - hem a občas vztekla zažily do ticha. A zvenku ho pozorují - stovky volných tvorů.

Léto

uteklo neekane rychle, to proto, že jsme opatrně vydechli a táhli se, že je to za námi. S podzimem nastoupily děti do školy, a ne že jsem si tuto situaci mohla vychutnat na plně doušky, byli jsme opatrně v kleci.

Dnes

si k malování - vyráběnými - nebo psaní - používám své dějvně oblíbené písničky. Trocha nostalgie a vzpomínek má vytrhly z této letargie, které jsem propadla a já zase zažily - fungovat.

Vytáhla jsem do boje s novou

vervou a tak má tady máte. Jo, a ztráta si nafotím pár obrazů, tedy těch pár, co mi zbylo doma, protože zbytek je zavěšen v kavárně na věšák, ale koukají - na nás zřejmě jen má - stn - pavouci. No co už.